

Și eu de-aș putea

Ștefan Doroftei Doimneanu

Și eu de-aș putea să-ți farmec privirea
Să-ți prind ochii galeși în doruri mereu,
In veci ți-aș sculpta pe suflet iubirea
Nicăcând neuitând că ești îngerul meu.

Și eu de-aș putea s-aprind răsărituri
Buchete ți-aș pune în pale de vânt,
Mai iute-aș păși prin noi infinituri
Și valsuri ți-aș scrie-n sărut și-n cuvânt.

Și eu de-aș putea să fiu lângă tine
Să zbor prin neant urzind contopire,
Aș arde-n jărat, în noaptea ce ține
Deschise dorinți în gând și privire.

Și eu de-aș putea să fiu perseidă
Să-ți pot lumina în suflet abisul,
Ți-aș prinde pe trup o noapte floridă
Și-n marea de dor întreg paradisul.

Dar eu nu mai curg prin văi și cascade
Și-n trupuri fierbinți nu mai sap plin de zel,
Să-ți scriu pe descânt povești și balade
M-aș face degrabă și prinț și castel.

08.04.2019